

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Casus Primus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Tractatus

III

chri. i. ḡe infusionē. Rūdeo ex doctrīna gere possit p̄ petm spūaliter mortua puel
sci Tho. j. h. q. cxij. ar. viij. Lū i iustifica
tōe ip̄j q̄tuor regrānf. s. ḡe i fello z mo/
rus liberarbitrij p̄ fidē i deū: z mot̄ eius/
dē in petm: z remissio culpe. Ista sunt tpe
st. q̄ iustificatiō ip̄j est in iustificatiō fiat a
deo q̄ infinitate sue potētie in iustificatiō dispo
nere p̄ aiā quā iustificat. Sz tñ ordine
nature vnū eoꝝ ē alio p̄us. Et p̄m ē ḡe
ifusto. Scđna mot̄ liberarbitrij in deū.
Tertiū mot̄ eiusdē in petm. et Quartū
remissio culpe Nā i q̄libet motu naturali
Primū est motio mouēt̄: q̄ h̄ ē ḡe ifusto
Secundū p̄ ē dispositio mafie seu motio
mobilis q̄ est vterq̄ mot̄ p̄dicit̄: sed p̄oꝝ ē
q̄ in deū cīcū sit ea z rō alteri. q̄ n̄ dēcē
stat q̄s petm n̄lī q̄d ē deū. Tertiū aut̄ ē
termin⁹ mot̄: q̄ h̄ ē iūfisio culperad quā
tota trāmutatio orō. Sed p̄. Primo
Nā recedere a malo p̄us ē q̄ accedere ad
bonū: fm illud p̄. Declina t̄c. Sz remis
sio culpe p̄inet ad recessum a malo: z ifu
sio ḡe ad p̄secutiōne boni. Ḡ naturaſt pri
or est remissio culpe. Solu. Si recessus a
termino z accessus ad terminū p̄iderent
ex p̄e mobilis naturalis p̄oꝝ ē recessus: q̄ p̄
us est i mobili oppositiō qd̄ obijct̄. et post
termin⁹ quē assequis. Sz ex p̄e agēt̄ est
ecōtrario. q̄ a geſ ad remouēdū ſzū/agit
p̄ formā q̄ in eo p̄exilit̄: sīc sol ad remouē
dū tenebras agit p̄ lucē. Et iō ex p̄e solis
p̄us ē illūinare q̄ remouere tenebras: Iz
ex p̄e aeris p̄us sit purgari tenebras q̄ il
luminari. Et q̄ iūfisio ḡe z iūfisio cul
pe dicunt ex p̄e dei iustificatiō: iō naturalis
iūfisio ḡe est p̄oꝝ. Sed liberatio a culpa
est p̄oꝝ: p̄ assecutiō ḡe: q̄ sta sumunt ex
p̄e hois iustificatiō. Vel p̄ dici q̄ termin⁹
iustificatiōis sunt culpa sīc a q̄: z iusticia
sīc ad quē. B̄ea h̄o est ea remissiōis culpa
et assecutiōis iusticie. Scđo dispositio na
turalis est p̄oꝝ forma ad quā disponit. sed
mot̄ liberarbitrij est dispositio ad lusce/
scēti. Q̄uā p̄t̄ p̄t̄: v̄t̄ sine ta
nē salueris/ in eternū gaudebis te illa
etu man⁹ chri. i. sine iūfisio ḡe dei resur/
bona fecisse: v̄t̄ patet de se. Et secundo va

Bequītur que
stiones impertinentes.

Casus Primus

Voniam nonnulli
diuini p̄bi p̄cones exiliū
mantes auditores suos z
beniuolos z attētos diui
nis sermonib⁹ esse: et ipsa
materie diuisione posse dociles reddi: v̄i
sio ḡe ad p̄secutiōne boni. Ḡ naturaſt pri
or est remissio culpe. Solu. Si recessus a
termino z accessus ad terminū p̄iderent
mō q̄stūculas nōnullas morales imp̄l
entes euāgelijſ breuiter ex autorib⁹ vah
rijs colligere v̄t̄ op̄is nostri certiā p̄e toh
taliter absoluam⁹. Primo igis q̄ri. Utz
bona opa z p̄cipue oratio p̄tōris existen
tis in fide z extra charitate aliqd valeant
ad vitā eternā. Ad hoc at dubiū fm san
ctū Tho. in. iiij. di. xv. q. j. ar. iiij. q. iiij. z. i
ij. q. cxij. Et Ray. in. ti. de pe. z remis. q̄.
item circa. et Pisanū in summa. ti. charitas
Et Rich. in. iiij. di. xv. si. r̄def. In p̄tō
mortali est ille solus q̄ mortale committit
z nō penitet sufficere. Secus aut̄ si est in
veritate contrit⁹ in actu: z confessus in p̄
posito: quia talis est in grā: v̄t̄ patet p̄ san
ctū Tho. iiij. dist. xvij. q. h. ar. v. q. j. et ha
bef de p̄nia dist. i. p̄oꝝ. Laue tñ ne falla
ris p̄p̄r non distinguere inter attritio/
nem z contritionem. Non valent igis bo
na opera existentis in mortali per modū
iecti p̄cedit naturalis susceptionē forme: Sz
meriti fm om̄es. quia charitas est p̄ncipi
um merendi. j. q. q. cxij. Valent aut̄ p̄v
mo ad vitā eternā p̄ modū gaudiū acci
p̄secutiōne ḡe: sed seq̄ ḡe iūfisio. Hec
dentalis: ad hunc sentiū q̄ si peniteas ac
scēti. Q̄uā p̄t̄ p̄t̄: v̄t̄ sine ta
nē salueris/ in eternū gaudebis te illa
etu man⁹ chri. i. sine iūfisio ḡe dei resur/
bona fecisse: v̄t̄ patet de se. Et secundo va

De questiōibus impertinētibus

lent fīm serm̄ L. o. ad cādē p̄ modū dispo
stiōis: qz. s. p̄ ista disposeris ad pniām: r
lumē grē dei. d̄ peni. dist. v. falsas. Et ter
tio valēt fīm eundē ad tolerabiliū iudiciū
futurū. de peni. dist. iij. Sīqz. qd̄ vt sc̄tūs
Tho. iij. vbi s. dclarat nō intelligit q̄ si pe
na debita in inferno tollat aut minuāt: cū
nō tollat aut minuāt causam el̄. i. culpā.
sed qz pena eternā futurā impellit: duz
qz sic opando nō omittit. aut qz ad bonū
disponit: r p̄leqnt a multis malis retrah
bunt: r faciunt q̄ ex minori temptu q̄s
peccet. Et q̄rto valēt fīm eundē p̄ modū
grui ad temporaliꝝ p̄spirituā. de peni. dist.
iij. cauendū. r. iij. iij. q. q. si q̄libet. Et q̄nto
fīm eundē. qz assuefactiūn bonis opibz: sū
cūt olim baptismus Joānis. de p̄se. disti.
iij. n̄ regenerabat. Et sexto: qz diabol⁹ nō
habet tantā potestatē sup̄ peccatorē: fīm
Pisanū. Et septimo valēt ad consolationē i
p̄senti. qz vt docet exp̄stia t̄ Aristo. restat
Null⁹ est adeo mal⁹ q̄ de suo bono ope n̄
letek: r maxime ōo cui videt appropari
iste effect⁹ p̄ excellentiā. iuxta illū Jaco. j
Tristat qz in vobis ōer eq̄ aio 2 p̄sallat.
Et octauo: qz inf̄ oia talia ōo haber effe
ctū p̄pū. l. im̄petrare: ip̄a valēt ad im̄pe
trāndū a deo sp̄uāla r ip̄alīa dona. S̄z
Ptra Primo: qz de⁹ p̄tōres nō exaudit.
Joan. ix. Solu. Illa p̄ba nō sunt dei aut
euageliste: led cuiusdā ceci illuminati cor
poralit̄: q̄ fīm glo. adhuc sp̄uāla nō plene
videbat. qz deus aliqui exaudit p̄tōres. vt
patuit feria. iij. an̄onīa de passione. Se
cūdo. Nā q̄nto fūtiū v̄l opus est minus
debitū tanto est magis meritorū: vt p̄z
de fūtu exhibito tibi ab amico q̄ ad illū
nō tenet. r a seruo qui tenet. Op̄ aūt bo
nū peccatoris est min⁹ debitū q̄s existen
tis in grā: quia ille a dō pauciora bñficia
suscepit salte possibilit̄. Solu. Dicit sc̄tūs
Tho. j. iij. q. vbi s. ar. iij. ad sc̄dm. q̄ ista ra
tio excluderet si v̄tric̄ op̄ esset eq̄lit̄ bo
nū: qd̄ nō est in p̄posito. qz semp̄ meli⁹ est
opus existētis in grā. Ex dicitis aūt patet
be p̄clusiones.

Prima. Lic̄ sit i mortali q̄ de mortali
nō exerit. sec⁹ de eo q̄ p̄trit⁹ est.

Sc̄da. Lz valeat ad vitā eternā p̄ mo
du meriti op̄a bona z̄teriti: c̄ sec⁹ d̄ op̄i
tēllige i creaturis: vt ibi tenet Joāne do

bus bonis ei⁹ q̄ est in mortali
Tertia. Op̄a existētis in mortali valēt
q̄ntum est de se ad gaudiū accidentale in
p̄nia: r ad dispositionē grē ad vitandā alti
quā pena in gehena: r ad tempore p̄spe
ritatē: r ab bonā p̄uetudinē generandā:
r ad reprimendā potestatē diabolicam:
r ad anime consolationem maxime ora
tio lancea.

Quarta. Oratio q̄ntum est de se: suppo
rita grātia tres habet effectus q̄ sunt me
reri: im̄petrare: consolari. Quorum pm̄
est cōmuniū omnīi bonoꝝ operū. r sc̄ds
est ei propriū: r tertius appropiatus quo
dammodo.

Quinta. Ōo iusti sp̄ bz p̄mū effectū:
et iālī de⁹ nō velit ip̄m exaudire. r siſt ter
tiū si sit attēra: sed nō sc̄dm.

Sexta. Ōo iniū i nunq̄ bz p̄mū esse
ctū: r sp̄ habet tertia si sit attēra. sc̄dm at
habz aliqui tm̄.

Septima. Nunq̄ ōo est inanis siue ir
sti siue iniūsti: r p̄sequens est ab oīlo fre
quētanda.

Octava. Om̄is homo q̄ntūcūq̄ ma
lus debet incessanter bene opari. qz bona
op̄a nunq̄ sunt sine fructu: r forte aliquā
tantū disponit ad grām dei q̄ mala supe
rabunt: iuxta exemplū aromatarii speci
es ponentis in statera cōtra pondera me
taliorum.

Casus secundus

Verit̄. q̄. Quid sit gra
uius peccatum: aut negligē
ter audire p̄bum dei: aut ne
gligenter permittere cadere
christi corpus in terram: Ad hoc autem
respondeat Archidia. sup̄ capi. interrogō.
j. q. j. r ibi domin⁹ Joāne dominici. r
Augustin⁹. qui vt in dicto caplo pat̄z ex̄
p̄esse dicit: q̄ nō est minor p̄ma negligē
tia. l. circa p̄bum dei q̄ secunda. Pro hoc
autē nota q̄ tripliciter aliquid alicui p̄re
ferit. l. dignitate: necessitate: r causalitate.
Dico igit̄ Primo: corpus christi verū
est dignius mystice. qz nihil meli⁹ est cor
pore r sanguine christi. j. q. j. c. multi. r ins

S. 3.